

Ponizimo se pod rukom Božjom

*“Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas
uzvisi u pravo vrijeme.” —1.Petrova 5: 6*

POVIJESNO IZVJEŠĆE o Josipovom životu zapisano je u 1.Mojsijevoj, poglavlja 37-50, i sadrži vrijedne lekcije o poniznosti, vjeri i povjerenju u Gospodina. Kad mu je bilo sedamnaest godina, njegova su ga braća zamrzila “toliko da mu nisu mogli ni prijaznu riječ progovoriti”, jer je njihov otac volio Josipa više od njih. (1. Mojsijeva 37: 2-4) Josip je tada usnio dva sna, koje je opet povezao sa svojom obitelji. Njegova su braća u tim snovima vidjela nagovještenje da će Josip jednog dana biti vladar nad njima. Zbog toga su ga “još više mrzili”. Međutim, njegov je otac Jakov “razmišljao o svemu.”—vss. 5-11

Sveto pismo objavljuje: “Ljubomora je tvrda kao grob.” (Pjesma nad pjesmama 8: 6) U skladu s ovom izjavom, Josipova braća prodala su ga skupini Ismaelaca, koji su ga zauzvrat predali kao roba Egiptu. (1.Mojsijeva 37: 12-28) “Ali Jahve je bio s Josipom.” (1.Mojsijeva 39: 2, 21; Djela apostolska 7: 9, 10) Božja providnost nastavila je biti uz njega, čak i tijekom nekoliko teških iskustava tijekom nekoliko godina. Dok je Josip bio rob u Egiptu, žena njegova gospodara ga je lažno optužila.

Josip je tada bačen u tamnicu, “sputaše uzama noge njegove” i “u gvožđe mu vrat staviše.”—1.Mojsijeva 39: 20; Psalmi 105: 17, 18

Nekoliko godina nepravednog zatočeništva u Egiptu donijelo je Josipu bogato iskustvo razvijanja poniznosti, strpljivosti, suosjećanja za druge i povjerenja u Gospodina. Psalmist opisuje ovo razdoblje Josipova života: “JAHVINA ga riječ potvrdi.” (Psalmi 105: 19) Mudrost našeg Nebeskog Oca predviđjela je da se Josipov karakter treba razvijati i njegova vjera testirati, osposobljavajući ga tako za buduće veliko djelo.

POUZDANJE U GOSPODINA

Iako je Josip vjerovao Gospodinu, to ga nije spriječilo da se obrati faraonovom peharniku, koji je također bio u zatvoru. Nakon što je Josip povoljno protumačio peharnikov san, zamolio ga je da, nakon što bude vraćen kao kraljev peharnik, razgovara s faraonom kako bi osigurao svoju slobodu. (1.Mojsijeva 40: 9-15) Nakon što bi bio oslobođen iz zatvora, peharnik bi sigurno imao mnogo prilika uzvratiti Josipu za dobrotu koju mu je pokazao dok je bio u zatvoru. No, na Josipa je “zaboravio” dvije godine. (1.Mojsijeva 40: 23; 41: 1) Ipak, Josip je zadržao svoje povjerenje u Gospodina i s poniznošću strpljivo čekao na ostvarenje Božjih planova. Kako li je ovo divna lekcija za svakog od Gospodinovih sljedbenika u sadašnje vrijeme!

Slično onome što se dogodilo s Josipom, svi su naši interesi u Gospodinovim rukama, ako smo mu se predstavili u cijelosti, bezrezervno, i bili prihvaćeni kao članovi tijela Kristova. U tom smislu Isus nas opominje: “Zna vaš Otac što vam treba” i “Sam vas Otac ljubi.” U vezi sa svojim učenicima Isus je dalje izjavio: “Nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve..”—Matej 6: 8; Ivan 16:

27; 10: 29

Također se neprestano trebamo podsjećati na opomenu apostola Pavla: “Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.”—1.Korinćanima 10: 13

Za nas je ispravno upotrijebiti bilo koje i svako razumno sredstvo za osiguranje onoga što smatramo da je za naše najbolje duhovne interese. Međutim, ne smijemo se oslanjati isključivo na svoje napore, već se pouzdati u Gospodina i strpljivo čekati njegovo vrijeme i njegov put za naše izbavljenje iz svakog zlog stanja, uvijek u skladu s njegovom voljom.— Tužaljke 3: 25, 26

STRPLJIVO GA ČEKAJTE

Gospodinovo vrijeme i način za izbavljenje Josipa iz zatvora uvelike su nadmašili sva njegova očekivanja. Na izvanredan način, Josip je na kraju izveden iz zatvora i stavljen u palaču Egipta, najveće nacije u to vrijeme.

Jednog je dana egipatski faraon usnio dva sna koja su ga se duboko dojmila. U prvom snu vidio je “sedam krava, lijepih i debelih” kako izlaze iz rijeke Nil i počinju se hraniti na obali. Nakon toga sedam mršavih krava izade iz rijeke i pojedose sedam pretilih.—1. Mojsijeva 41: 1-4

U svom drugom snu, kralj je vidio “sedam punih i jedrih klasova” koji su izrasli “na jednoj stabljici”, što ukazuje na vrlo plodan prinos. Zatim je izraslo “sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih” i oni “proždru sedam jedrih i punih klasova”. Sljedećeg jutra faraon je bio jako uznemiren i pozvao je sve egipatske čarobnjake i mudrace da mu objasne snove, “ali nitko ih nije mogao protumačiti.”—vss. 5-8

PONIZNOST

Peharnik se tada sjetio vlastitog sna i kako ga je točno protumačio ljubazan i suosjećajan mladi Hebrej, koji je bio sluga kapetana zatvora. Kada je faraon čuo za točna tumačenja snova svog peharnika, naredio je da Josipa izvedu iz zatvora i dovedu pred njega. Faraon je rekao Josipu: “Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti. Čuo sam o tebi da možeš protumačiti san čim ga čuješ.”—1.Mojsijeva 41: 9-15

Ovo je bio test Josipova karaktera. Bi li se hvalio da ima takvu sposobnost? Josip je ponizno odgovorio: “Ništa ja ne mogu”, odgovori Josip faraonu, ‘nego će Bog dati pravi odgovor faraonu.” (vs. 16) Ovo je bio jedan od lijepih aspekata Josipova karaktera—poniznost. Bogu je dao svu čast i slavu.

Sveto pismo opetovano naglašava važnost poniznosti. Isus je rekao: “Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.” (Luka 14: 11) U stihu neposredno prije našeg uvodnog teksta, apostol Petar piše: “Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost.” (1.Petrova 5: 5) U Mudrim izrekama smo također opomenuti: “Uzdaj se u JAHVU svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.”—Mudre izreke 3: 5, 6

O važnosti poniznosti prorok Jeremija je napisao: “A tko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam JAHVE koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo’—riječ je JAHVINA.”—Jeremija 9: 23, 24

Iako je takvo priznavanje Gospodina prikladno u svim našim iskustvima u životu, ono je posebno prikladno dok proučavamo Riječ Božju i kada imamo priliku podijeliti je s drugima. Ne bismo trebali govoriti kao da nam je to lekcija, niti sebi pripisivati mudrost. Umjesto toga, s

našim srcem punim zahvalnosti Gospodinu za primljene blagoslove, priznajmo njega, njegovu Riječ i njegova uređenja u vezi s njegovom Istinom.—1.Korinćanima 14: 36, 37; 4: 7

TUMAČENJE I PRIJEDLOG

Nakon što je faraon ispričao oba svoja sna, Josip je odmah dao tumačenje. “Faraonov je san samo jedan”, odgovorio je Josip. “Bog javlja faraonu što kani učiniti. Sedam lijepih krava, to je sedam godina; sedam lijepih klasova.” “Sedam mršavih i ružnih krava” i “sedam praznih, istočnjakom opaljenih klasova” označuje “sedam gladnih godina”. (1.Mojsijeva 41: 25-27) Josip je objasnio: “A što se faraonov san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i da će to uskoro provesti.”—vs. 32

Samodopadnija osoba od Josipa smatrala bi da je učinila divnu stvar tumačenjem snova, što egipatski mudraci nisu mogli učiniti. Neki su možda bili toliko preplavljeni osjećajem vlastite važnosti da bi rado prihvatili da im se dive kao da su mudri. Međutim, Josipova poniznost je prikazana tako što je Gospodinu dao svu zaslugu u tumačenju dva sna. Nije osjećao ponos kad je prenio Gospodinovu poruku.

Josip je tada predložio faraonu što bi bilo ispravno poduzeti kako bi se snovi mogli pokazati kao blagoslov. “Zato neka faraon izabere sposobna i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom. Nadalje, neka se faraon pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će kupiti petinu sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja. Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima. Neka zalihe služe za hranu u zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku, tako da za gladi zemlja ne propadne.” Svidje se

odgovor faraonu i svim njegovim službenicima.”—vss. 33-37

Ne možemo pretpostaviti da je Josip imao čak i najmanje očekivanje da će on biti taj kojeg će faraon imenovati za ovaj posao. Bilo bi vrlo malo vjerojatno očekivati da će faraon iz svog zatvora izvesti čovjeka stranog porijekla i uzvisiti ga iznad svih ostalih časnika u svom carstvu. Ipak, upravo je to ono što je faraon učinio!

“ZAR BISMO MOGLI NAĆI DRUGOGA KAO ŠTO JE ON?”

Zato faraon reče svojim službenicima: ‘Zar bismo mogli naći drugoga kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom Božjim?’ Ne čekajući pristanak službenika svog dvora, kralj je odgovorio na vlastito pitanje i rekao Josipu: “Otkako je sve to Bog tebi otkrio, nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti. Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe.” Tada je faraon rekao Josipu: “Postavljam te, evo nad svom zemljom egipatskom!”—1.Mojsijeva 41: 38-41

Uzvišenje Josipa od roba bačenog u zatvor do sadašnjeg imenovanja drugom najvišom osobom u egipatskom carstvu, sugerira nam sliku još višeg ispunjenja. Apostol Pavao objašnjava kako naš Gospodin Isus “uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.” (Filipljanima 2: 7, 8) Tako je Isus ušao u veliku tamnicu smrti.

Isusova iskustva, pod Božjom providnošću, ispitale su i dokazala njegovu vjernost i pripremila ga za njegovo veliko buduće djelo blagoslova cijelog čovječanstva. Kao što je Josip spasio živote naroda Egipta, tako će i veći Josip, naš Gospodin Isus, pružiti život cijelom čovječanstvu.

“PRED NJIM ĆE SVI PASTI NA KOLJENA”

Kada je došlo vrijeme da faraon predstavi Josipa egipatskom narodu, prvo je “skinuo sa svoje ruke pečatni prsten i stavio ga Josipu na ruku”. U to vrijeme kraljev prsten je označavao njegovu vlast. Zatim faraon “zaodjene Josipa odjećom od najljepše tkanine, a o vrat mu objesi zlatan lanac”, kako bi označio Josipov položaj. Zatim se Josip “vozio u kolima kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: ‘Abrek! Na koljena!’” i sav ga je narod ponizno priznao kao kraljeva predstavnika.—1. Mojsijeva 41: 42, 43

Ovo nas podsjeća na riječi apostola Pavla o našem Gospodinu Isusu i njegovom preuzvišenju nakon što je dragovoljno dao svoj život u žrtvi, umirući na križu. “Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ. I svaki će jezik priznati: ‘Isus Krist jest Gospodin!’ – na slavu Boga Oca.”—Filipljanima 2: 9-11

Dok razmišljamo o Isusovoj preuzvišenosti, također se sjetimo da je njegovoj “zaručnici” obećano da će biti “subaštinci Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.” (Rimljanima 8: 17) Povlastica da postanu članovi ove klase zaručnice pripada “pozvanicima, izabranicima, vjernicima,” čija se vjera razvija i “iskušava” tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba.—Otkrivenje 17: 14; 1. Petrova 1: 7

Imajući ovo neprestano na umu, razmislimo kakve bismo osobe trebali biti “u svetu življenju i pobožnosti”. (2. Petrova 3: 11) Kako bi nam beznačajnima trebala izgledati sva zemaljska zadovoljstva i tuge, sva zemaljska bogatstva i siromaštvo, sve ljudske slabosti i poniženja! Kakvu li bismo želju trebali imati da naš

“poziv i izabranje uznastojimo učvrstiti” tako što ćemo biti “vjerni do smrti.”—2.Petrova 1: 10; Otkrivenje 2: 10

“KRUH ŽIVOTA”

Faraon je tada Josipu dao novo ime, Safenat Paneah. (1.Mojsijeva 41: 45) Fusnota u Companion Bible pokazuje da ova riječ znači “obilje života ili hrane za život”. Tako je i Isus za sebe rekao: “Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. ... Kruh koji ću ja dati tijelo je moje za život svijeta.”—Ivan 6: 51

Bog je dragovoljnom žrtvom svog jedinorođenog Sina Isusa osigurao otkupninu za cijelo čovječanstvo. Isusov savršeni ljudski život bio je točna odgovarajuća cijena za nadoknadu neposlušnosti savršenog ljudskog života Adama. Apostol Pavao kaže da je čovjek Krist Isus “sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo.” (1.Timoteju 2: 5, 6) Na drugom mjestu Pavao kaže: “Njega, za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio.”—Hebrejima 2: 9

Isus je “kruh života”, po kojem će cijeli svijet na kraju biti spašen od Adamove smrti, ako “jedu ovaj kruh”. (Ivan 6: 51) U Mesijanskom kraljevstvu svi će ljudi imati priliku jesti od “kruha života”, Isusa. Konzumirajući ovaj simbolični kruh, čovječanstvo će prvo prepoznati i cijeniti bezgrešnu otkupnu žrtvu koju je Isus dao. Zatim će svatko morati razviti osobnu vjeru u činjenicu da se Isus ponudio kao “otkupnina za sve” i naučiti Božja načela pravednosti.—1.Timoteju 2: 5, 6

Također će biti potrebno da svi prepoznaju i prihvate žrtvu Isusova savršenog ljudskog života kao zadovoljenje Božje pravde za neposlušnost savršenog čovjeka Adama. Konačno, svaki pojedinac mora primiti i u svoje

srce i karakter usvojiti Riječ Božju, uključujući sve lekcije, norme i pravedna načela sadržana u njoj.

Obrazovanjem, vodstvom i stegom čovječanstva u Božjem kraljevstvu, koje će uskoro biti uspostavljeno na zemlji, upravljat će sam veliki Kralj i svećenik, Krist Isus. S Isusom će služiti njegova nebeska Zaručnica, načinjena od onih “pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje”. Oni će vladati s Kristom i bit će “svećenici Božji i Kristovi,” u svrhu vraćanja što više čovječanstva koje bude htjelo, u sklad i poslušnost Bogu.—Otkrivenje 20: 4-6; 2.Petrova 3: 9; Psalmi 37: 9

OMRAŽEN BEZ RAZLOGA

Vidimo mnoge događaje iz Josipova života ispunjene u Isusovu životu. Obojica su bili omraženi bez razloga. Čitamo u Psalmu 69: 4, “Brojniji su od vlasi na glavi mojoj oni koji me mrze nizašto.” Isus je citirao ovu izjavu i primijenio je na sebe, rekavši: “Mrze me nizašto.”—Ivan 15: 25

Obojici su njihova braća zavidjela i prezirala ih. Židovski vjerski vođe osudili su Isusa i pozvali na njegovo razapinjanje. Učinili su to jer su njegova djela bila dobra, dok njihova nisu; jer je poučavao put Božji savršenije od njih; i zato što je izjavio da će doći vrijeme kada će ga oni i svi drugi priznati kao Mesiju.

Teška i zamorna Josipova iskustva, uključujući njegovo poniženje, pripremila su put za njegovu konačnu slavu i čast od strane faraona, kao drugog najvišeg na prijestolju Egipta, i na kraju za spas sve njegove braće. Tako je i s Isusom. On se “ponizio i ostao poslušan do smrti, do smrti na križu”, čime je osigurao otkupnu žrtvu koja je otkupila cijelo čovječanstvo.—Filipljanima 2: 8

UČENJE POSLUŠNOSTI

Poniznost je jedno od temeljnih načela koja vode Božje planove i nakane. Isusova poniznost omogućila mu je iskazivanje savršene poslušnosti svom Nebeskom Ocu, pokazujući svoju najveću odanost Bogu. O Isusu čitamo da “iz onoga što prepati, naviknu slušati” i “postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.” (Hebrejima 5: 8, 9) Izraz “postigavši savršenstvo” preveden je s grčke riječi koja znači “učiniti potpunim, savršenim”.

Sveto pismo nas uvjerava da u Božjem velikom planu, ne samo da je Isus trebao biti uzdignut na prijestolje kao svjetski Mesija, već će postojati i skupina njegovih vjernih sljedbenika koji će dobiti slavu, čast i besmrtnost. Od njih se, u Božjoj velikoj namjeri, zahtijeva da prođu kroz slična iskustva kao i njihova starijeg brata i učitelja, Isusa. Njihova su iskustva stoga također prikazana u Josipovim. Međutim, oni nisu ravnopravni s Isusom, koji je označen kao njihova “glava” i “zapovjednik njihova spasenja.”—Efežanima 5: 23; Kološanima 1: 18; Hebrejima 2: 10

TRPJETI S NJIM

Kao što je prethodno navedeno, onima koji su prihvatili poziv da postanu članovi Kristova tijela rečeno je da će, ako “trpe s njim”, “biti i proslavljeni zajedno”. (Rimljanima 8: 17) Što znači “trpjeti s njim?”

Apostol Petar piše: “Kakve li slave doista ako za grijehе udarani strpljivo podnosite? No ako dobro čineći trpите pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim. On koji grijehа ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio, prepušta-

jući to Sucu pravednom.” (1.Petrova 2: 20-23) Bog patnje vjernih smatra vrlo dragocjenima, “miomirisom Kristovim”, “miomirisom, ... uistinu ugodnim Bogu.”—2.Korinćanima 2: 15; Filipljanima 4: 18

Imajući ova obećanja na umu sve naše kušnje, poteškoće, patnje i razočaranja u sadašnje vrijeme možemo podnijeti s vedrinom ako imamo ispravnu vjeru, znajući da “Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28

Neprestano idimo našem Nebeskom Ocu punom ljubavi, koji je “vrelo života”, moleći se za njegovu milost, mudrost i istinu, kako bismo mogli razviti svoj karakter iz svakog iskustva koje nam on dopusti u životu. (Psalmi 36: 5-10) Tako ćemo na kraju “nadmóćno pobijediti po onome koji nas uzljubi” i otkupi nas svojom “dragocjenom krvlju.”—Rimljanima 8: 37; 1.Petrova 1: 19 ■